

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/55/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119384755
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:6119384755.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Mészárosovej a členiek senátu JUDr. Silvie Walterovej a Mgr. Zity Leimbergerovej v právnej veci žalobcu: J. G. F. X. K. Á. J. G. , E. B. XX.X.XXXX, J. I. I., A. XXXX/XX, zastúpený spoločnosťou: Erben & Erben, advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 35 724 111, Bratislava, Mostová 2, za ktorú konajú: JUDr. Pavol Erben a JUDr. Juraj Erben, proti žalovanému: A. T. W. E. B. X. Á. D. , E. B. XX.XX.XXXX, J. I. I., G. XXX/X, zastúpený spoločnosťou: SVITOK a spol. s.r.o., IČO: 36 863 980, Bratislava, Tomáškova 23/C, za ktorú koná: Mgr. Peter Svitko, o zaplatenie sumy 7.500,-€ s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV (vo veci Okresného súdu Bratislava IV) zo dňa 7. novembra 2022, č. k. 9C/9/2020-213, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Mestského súdu Bratislava IV (vo veci Okresného súdu Bratislava IV) zo dňa 7. novembra 2022, č. k. 9 C 9/2020-213, vo výrokoch I. a III., p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 7.11.2022, č. k. 9 C 9/2020-213, vo výroku I. zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 7.500,-€ s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 4.10.2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku II. žalobu vo zvyšku zamietol a vo výroku III. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Po právnej stránke súd prvej inštancie napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 489, § 490, § 657, § 517 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi sporovými stranami vznikol záväzkovoprávny vzťah, podľa zmluvy o pôžičke zo dňa 8.11.2018, uzavretej ústne. Na jej základe sa žalobca ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému ako dlžníkovi v hotovosti bezúročne sumu 10.000,-€, čo potvrdil žalovaný písomne s tým, že prevzal danú sumu vo forme finančnej hotovosti od žalobcu, a žalovaný ako dlžník sa zaviazal žalobcovi vrátiť uvedenú sumu na základe výzvy žalobcu (telefonicky alebo písomne) najneskôr do desiatich dní. Nakoľko žalovaný svoj záväzok na základe výzvy doposiaľ nesplnil, keď žalobcovi vrátil len sumu 2.500,-€, žalobca si uplatnil nárok na vrátenie požičanej sumy 7.500,-€. Žalovaný v priebehu konania tvrdené skutočnosťami nenamietal, ani čo do základu, ani čo do výšky uplatneného nároku žalobcu. Pretože zaplatenie žalovanej sumy žalovaným v konaní nebolo preukázané, súd žalovanému uložil povinnosť tak, ako je uvedené vo výroku I. napadnutého rozhodnutia. Ďalej uviedol, že žalobca si okrem istiny v konaní uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 3.10.2019 do zaplatenia.

3. Výrok o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a ods. 2 C.s.p. tak, že žalobca bol v spore proti žalovanému plne úspešný, jeho žalobnému návrhu v celom rozsahu vyhovel, preto mu priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % nároku. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

4. Proti výrokom I. a III. tohto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný dôvodiac, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. 1 písm. g/ C.s.p.) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Uviedol, že dňa 9.11.2022 zaslal právny zástupca žalobcu jeho právnenému zástupcovi započítanie, z ktorého vyplýva, že k započítaniu malo dôjsť k momentu stretnutia pohľadávok, t. j. pred dátumom vydania napadnutého rozsudku. S odkazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.6.2010, sp. zn. 3 Cdo 325/2009 argumentoval, že súd je povinný skúmať platnosť zmluvy, resp. absolútnu neplatnosť z úradnej povinnosti (ex officio). V tomto prípade nedošlo k odovzdaniu prostriedkov v žalovanej výške žalobcom v prospech žalovaného, preto zmluva o pôžičke, na základe ktorej sa žalobca domáha zaplatenia žalovanej sumy nevznikla a je absolútne neplatná. Súd prvej inštancie bol povinný na takúto absolútnu neplatnosť zmluvy prihliadať z úradnej povinnosti (ex officio), a to aj bez námietky žalovaného. Odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I. a III. zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného, považujúc napadnutý rozsudok za vecne správny konštatoval, že odvolanie žalovaného je obsiahnuté celkom na jednom liste papiera, a okrem prekopírovania výrokov napadnutého rozsudku a znenia odvolacích dôvodov obsahuje iba, bez ďalšieho, citáciu ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka z citovaného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, čím sa javí účelovo formálne a teda nepreskúmateľné a nedôvodné. Z obsahu odvolania je tiež zrejmé, že nenaplnil ani jeden odvolací dôvod v ňom uvedený. Neuvádza žiadne tvrdenia týkajúce sa vzniku zmluvného vzťahu z pôžičky, avšak namietka, že ten údajne nevznikol, lebo údajne nedošlo k odovzdaniu prostriedkov z predmetnej zmluvy o pôžičke. Žalobca sa voči uvedenému ohradil tvrdiac, že dňa 8.11.2018 došlo k ústnej zmluve o pôžičke (reálnemu kontraktu), ktorá vznikla odovzdaním veci žalobcom (ako veriteľom) žalovanému (ako dlžníkovi), pričom ako dôkaz preukazujúci, že žalovaný peňažnú čiastku prevzal, bolo k žalobe priložené čestné prehlásenie žalovaného o prevzatí peňažnej čiastky zo dňa 8.11.2018 opatrené podpisom žalovaného a elektronickú komunikáciu medzi sporovými stranami, ktorá jasne potvrdzuje, že žalovaný peňažnú čiastku prevzal, ako aj skutočnosť, že došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke a dokonca aj vedomosť žalovaného o omeškaní s plnením splátok a na tomto podklade aj o iniciovaní súdneho konania voči jeho osobe, ako aj prípadného exekučného konania. Žalovaný v tejto komunikácii tvrdil, že celý spor so žalobcom je v štádiu riešenia v rukách jeho právnik, avšak aj napriek tomu sa v priebehu konania pred súdom prvej inštancie na pojednávanie nedostavil a následne prostredníctvom nesprávnej evidencie v registri obyvateľov sa mu podarilo zmariť aj začaté exekučné konanie. Po zrušení rozsudku pre zmeškanie opätovne zopakoval svoju procesnú taktiku, a okrem toho, že spôsobil neprímerané prietahy v konaní, sa na vytýčené pojednávanie nedostavil, ani nepredložil žiadne argumenty, ani žiadny dôkaz na svoju obranu. Z uvedeného nevyplýva nič iné, než že aj samotný návrh na zrušenie prvého vo veci vydaného rozsudku (neskôr zrušeného) pre zmeškanie žalovaného, bol zjavne účelový, ako aj toto formálne odvolanie smeruje k predĺženiu získania vykonateľnosti meritórneho rozhodnutia. V nadväznosti na opakovanú procesnú nečinnosť žalovaného v konaní je žalobca názoru, že protistrana účinne nepoprela jeho skutkové tvrdenia, čo malo mať za následok, že ním uvádzané skutkové tvrdenia sa mali považovať za nesporné. Poukázal na to, že žalovaný v procese dokazovania svoju procesnú obranu ani v priebehu sudcovskej koncentrácie konania (po doručení uznesenia o zrušení rozsudku pre zmeškania) a ani zákonnej koncentrácie nevyužil. Súd prvej inštancie podľa jeho názoru na základe vykonaného dokazovania dospel k správnenému záveru, že došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke a odvolaciemu súdu navrhol napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť a priznať žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. Ďalšie vyjadrenia sporové strany nezaslali.

7. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 24. apríla 2024; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu a ich právni zástupcovia upovedomení zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku v tomto výroku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd ale považuje za potrebné uviesť nasledovné.

8. V prejednávanej veci sa žalobca voči žalovanému domáhal splnenia povinnosti - zaplata sumy 7.500,- € s príslušenstvom titulom nevrátenia pôžičky. Rozhodujúcim pre posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie boli skutočnosti, ktoré vyšli najavo vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie a ktoré teda nepochybne existovali v čase vyhlásenia jeho rozsudku. Odvolateľ v odvolaní neuviedol žiadne podstatné, rozhodujúce, konkrétne právne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie odvolacieho súdu.

9. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správnych skutkových zisteniach a právnom posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Rozsudok obsahuje všetky náležitosti uložené ustanovením § 220 C.s.p. V konaní pred súdom prvej inštancie sa nevyskytla žiadna vada uvádzaná v ustanovení § 380 ods. 2 C.s.p., ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie a na ktorú by musel odvolací súd prihliadať.

10. Odvolací súd sa stotožnil v plnom rozsahu so správnym právnym záverom súdu prvej inštancie uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, podľa ktorého v prejednávanej veci došlo k platnému uzavretiu (ústnej) zmluvy o pôžičke v zmysle ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka, na základe ktorej prenechal žalobca ako veriteľ žalovanému ako dlžníkovi peniaze v hotovosti vo výške 10.000,- € s tým, že žalovaný sa ich zaviazal vrátiť po uplynutí dohodnutej doby. Uvedené mal preukázané na základe vykonaného dokazovania, konkrétne na základe čestného prehlásenia zo dňa 8.11.2018 preukazujúceho, že žalovaný uvedenú čiastku osobne prevzal v tento deň a prepisom elektronickej komunikácie medzi žalobcom a žalovaným, z ktorej vyplýva, že žalovaný peňažnú čiastku prevzal, ako aj skutočnosť, že k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke došlo. Keďže čas splnenia (vrátenia pôžičky) dohodnutá nebola, platí, že dlžník je povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal (§ 563 Občianskeho zákonníka). Žalovaný žalobcovi v hotovosti vrátil v mesiaci november 2018 sumu 1.000,- €, v decembri 2018 sumu 500,- €, dňa 17.6.2019 sumu 500,- € a dňa 20.8.2019 sumu 500,- €. Žiadne ďalšie splátky žalovaný už nezaplatil. Napriek opakovaným výzvam žalobcu mu žalovaný doposiaľ nevrátil zostávajúcu sumu, ktorá je predmetom tohto konania.

11. Obranu žalovaný založil na tvrdení, že k prevzatíu požičaných peňazí žalovaným nedošlo, preto považoval zmluvu za absolútne neplatnú. Svoje tvrdenie však žiadnym spôsobom nepreukázal; naopak, žalobca v konaní reálne odovzdanie peňazí žalovanému preukázal najmä predložením žalovaným vlastnoručne podpísaného čestného prehlásenia zo dňa 8.11.2018. Navyše existenciu dlhu potvrdil žalovaný aj úhradami splátok pôžičky, ktoré nepoprel, pričom právny základ tohto dlhu ani nijako nekvalifikoval. K tvrdeniu žalovaného, že „dňa 9.11.2022 zaslal právny zástupca žalobcu právnomu zástupcovi žalovaného započítanie, z ktorého vyplýva, že k započítaniu malo dôjsť k momentu stretu pohľadávok, t. j. pred dátumom vydania napadnutého rozsudku“ sa odvolací súd nebude vyjadrovať považujúc ho pre predmet sporu za irelevantné.

12. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. I, § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedoplňal dokazovanie, preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; strany sporu, predovšetkým odvolateľ ani nevzniesol žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp. zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

14. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 10 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).